

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.780 van 17 december 2002
in de zaak A. 110.701/XII-3294.**

In zake : Bart DEVINCK,
 vertegenwoordigd door zijn ouders Werner Devinck en Veronique
 Beyne,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat J. Van Der Perre,
 kantoor houdende te Oudenburg,
 Westkerksestraat 9

tegen :

 de VZW SO KAREL DE GOEDE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat D. Vandervennet,
 kantoor houdende te Brugge,
 Gulden Vlieslaan 16.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Werner Devinck en Veronique Beyne, namens hun minderjarige zoon Bart Devinck, op 25 september 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de inrichtende macht van de v.z.w. SO Karel de Goede die de beslissing van de delibererende klassenraad van 27 juni 2001 handhaaft;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgesteld door auditeur D. Mareen, op grond van artikel 93 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de administratie van de Raad van State;

Gelet op het arrest nr. 102.733 van 22 januari 2002, waarbij de terechtzitting over het beroep tot nietigverklaring wordt uitgesteld, de vordering tot schorsing wordt verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. Van Haegendoren;

Gehoord het advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestreden beslissing is genomen door het schoolbestuur van een vrije onderwijsinstelling;

Overwegende dat in het auditoraatsverslag wordt besloten tot de kennelijke onbevoegdheid van de Raad van State om van geschillen met betrekking tot dergelijke beslissingen kennis te nemen; dat het verslag tot dit besluit komt wegens het arrest nr. 93.289, Deschutter, van 13 februari 2001 dat de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State heeft gewezen met het oogmerk om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren;

Overwegende dat de Raad van State in het genoemd arrest van 13 februari 2001 besloot niet bevoegd te zijn om kennis te nemen van een annulatieberoep gericht tegen een beslissing genomen door de examencommissie van een vrije onderwijsinstelling; dat de Raad om tot dit besluit te komen overwoog dat een vrije onderwijsinstelling opgericht is door privé-personen, dat privé-personen de werkwijze ervan regelen en in voorkomend geval kunnen beslissen ze af te schaffen en dat een dergelijke instelling die met de overheid geen organiek verband heeft, niet kan worden beschouwd als een administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende evenwel dat in verband met deze rechtsvraag in een vergelijkbare zaak een voorziening in cassatie werd ingesteld; dat het Hof van Cassatie op 6 september 2002 in die zaak 's Raads arrest verbreekt op grond van de volgende overwegingen :

“Overwegende dat artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de Raad van State uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens de overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden;

Dat instellingen die zijn opgericht door privé-personen, maar erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, administratieve overheden zijn in de zin van dit artikel 14, mits hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden, meer bepaald door de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig te bepalen of door verplichtingen van die anderen eenzijdig vast te stellen;

Dat handelingen door deze instellingen gesteld het voorwerp kunnen zijn van een nietigverklaring wanneer die instellingen een deel van het openbaar gezag uitoefenen;

Overwegende dat de Raad van State zich onbevoegd verklaart om van het beroep van eiser kennis te nemen op grond dat :

1. verweerster een vrije onderwijsinstelling is;
2. verweerster opgericht is door privé-personen;
3. privé-personen de werkwijze van verweerster regelen;
4. privé-personen kunnen beslissen verweerster af te schaffen;

Dat de Raad van State daaruit afleidt dat verweerster met de overheid geen organiek verband heeft;

Overwegende dat de artikelen 6, 6bis, 6ter, 6quater, vóór de wijziging ervan bij artikel 114 van het decreet van het Vlaams Parlement van 1 december 1998, en 24, § 1, eerste en tweede lid, van de Schoolpactwet van 29 mei 1959 en de artikelen 4, eerste lid, voor de henummering ervan bij artikel 5 van het decreet van het Vlaams Parlement van 13 april 1999 en vóór de wijziging ervan bij artikel 159 van het decreet van het Vlaams Parlement van 1 december 1998, 5, § 1, vóór de wijziging ervan bij artikel 6, § 1, van het decreet van het Vlaams Parlement van 13 april 1999, en 9, § 1, vóór de wijziging ervan bij artikel 9 van het decreet van het Vlaams Parlement van 13 april 1999, van het decreet van 17 juli 1991 van de Vlaamse Raad betreffende inspectie, dienst voor onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten op 12 september 1997, datum van de beslissing van de klassenraad, in belangrijke mate de werking en de controle van het vrij gesubsidieerd middelbaar onderwijs bepalen;

Overwegende dat het feit dat verweerster een vrije onderwijsinstelling is, opgericht is door privé-personen en door privé-personen kan worden afgeschaft, niet uitsluit dat het verweerster toegelaten kan zijn beslissingen te nemen die derden binden;

Dat het enkele feit dat een instelling geen organiek verband heeft met de overheid, de bevoegdheid van de Raad van State niet uitsluit;

Dat het arrest niet naar recht is verantwoord”;

Overwegende dat aldus, naar het oordeel van het Hof van Cassatie, de leer van het arrest De Schutter niet naar recht kan verantwoorden waarom de Raad van State zijn rechtsmacht zou moeten afwijzen; dat hieruit volgt dat de

kennelijke onbevoegdheid van de Raad van State om van de vordering kennis te nemen moet worden afgewezen; dat het bijgevolg aangewezen is het voorliggend beroep volgens de gewone procedure verder af te handelen;

Overwegende dat de Raad van State zich in het arrest De Schutter over zijn rechtsmacht heeft uitgesproken met toepassing van artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren; dat er daarom reden is het voorliggende beroep aan de eerste voorzitter voor te leggen voor een eventueel bevel, overeenkomstig artikel 92, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tot verwijzing naar de algemene vergadering van de afdeling administratie,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Raad van State is niet kennelijk onbevoegd om van het beroep kennis te nemen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De zaak wordt volgens de gewone procedure verdergezet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 2002, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.